

**Fakulta právnická Západočeské univerzity v Plzni**  
**Katedra forenzních disciplín**  
**Posudek oponenta**

**Téma diplomové práce:** Vztah trestního řízení a médií  
**Diplomantka:** Michaela Dejmalová  
**Oponent:** JUDr. Kristýna Spurná

Diplomová práce má osm částí, počítaje v to úvod, závěr a cizojazyčné resumé, a neobsahuje žádné přílohy. Absenci příloh lze s ohledem na výběr tématu posoudit negativně. Jako velmi nešťastný je třeba hodnotit styl práce s masou textu, kdy autorka vkládá mezi jednotlivé odstavce neúměrně široké mezery, což na oponentku působí jako snaha o natažení práce do požadovaného rozsahu. Práce je doplněna formálně správným seznamem použité literatury. Poznámkový aparát je spíše stručný a lze z něj (stejně jako ze seznamu literatury) vyvodit závěr, že autorka nepracovala s dostatečně širokou škálou podkladových materiálů. Oponentka je toho názoru, že autorka měla do práce zapracovat více praktických souvislostí, než vlastně jedinou zmínku o heparinovém vrahovi na straně 20. Zvolené téma vybízelo k tomu, aby byly jednotlivé instituty, o kterých autorka píše, zpracovány prakticky s uvedením konkrétních příkladů.

Diplomová práce obsahuje přiměřené množství gramatických a interpunkčních chyb a překlepů, dle názoru oponentky se jedná spíše o excesy, ale je nutno podotknout, že zpětnou kontrolou bylo možno tato negativa eliminovat. Zbytečnou věcnou chybou je použití slovního spojení Česká advokátní kancelář namísto správného Česká advokátní komora. Na straně 19 píše autorka o opravném řízení a přistupuje k němu, jako by to bylo jediné a zákonem upravené řízení, což není přesné. Nesprávná je na stejné straně formulace, že orgán vyššího stupně přezkoumá mj. správnost postupu řízení, kterému rozhodnutí předcházelo. To vzbuzuje nesprávný dojem, že rozhodnutí předchází procesnímu postupu, když ve skutečnosti je to zcela naopak a formalizovaný procesní postup předchází vydání rozhodnutí.

Autorka se ne vždy vyjadřuje úplně srozumitelně a práce do jisté míry postrádá vnitřní strukturu. To je možno vztáhnout hned na úvod práce, který působí poněkud nekonzistentně. Již v úvodu práce však autorka formuluje myšlenku, že výsledkem sdělení médií je vždy vliv na veřejnost. To je jistě správný závěr, který je třeba mít při posuzování celé problematiky vždy na paměti.

Autorka předkládá několik tezí, které musí oponentka zmínit, a které by mohly být předmětem diskuze při obhajobě práce.

Na straně 4 je zmíněno, že trestní řízení a média se navzájem potřebují, což je zajímavá i správná myšlenka. Autorka by ji ale měla rozpracovat a pokusit se blíže vymezit vzájemné působení těchto odlišných světů.

Na straně 8 se autorka zmiňuje o fenoménu společenské prospěšnosti médií. Myšlenku na následující straně rozpracovává vlastně jen citací Jiráka, leč vlastní pohled na věc jednoznačně nevymezuje. Co sama autorka soudí z tohoto úhlu pohledu o aktuální situaci v České republice? Působí média společensky prospěšně?

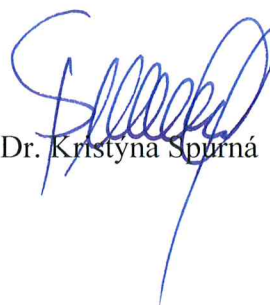
Na straně 16 je obsažena myšlenka o využití médií pro potřeby obhajoby v trestním řízení, opět vyjádřená citací Sokola. Jak na tuto otázku pohlíží autorka a je možno popsat nějaké konkrétní případy?

Na straně 31 je uvedeno, že publikováním informací o trestním řízení odkrytím celkové totožnosti obviněného je porušena presumpce nevin. S tímto závěrem se oponentka do značné

míry neztotožňuje. Co je to presumpce nevinoty? A je skutečně publikováním takto charakterizované informace porušena?

**Předloženou práci doporučuji k ústní obhajobě a předběžně ji hodnotím jako dobrou v závislosti na průběhu obhajoby. V jejím rámci se diplomantka pokusí kromě vlastní obhajoby o zodpovězení shora nastíněných otázek.**

V Plzni dne 30.4.2012



JUDr. Kristýna Spurná